

[Valdemar Thomsen.]

aldrig har set under noget andet Himmelsstrøg.“

Saadan taler altsaa en vidt berejst og sagkyndig Mand. Hr. Hovmøller fortæller videre om, hvordan han efter 8 Aars Fiskeri i det nordlige Stillehav atter kom tilbage til Grønland og saa, at fremmede Nationer var blevet opmærksomme paa de enestaaende rige Muligheder paa Fiskeriets Omraade. Det ene Fiskeriselskab var startet efter det andet, siger han, store Moderskibe med Dusinvis af Trawlere hjembragte smukke Fangster af Helleflynder og Torsk. Fra absolut paalidelig Kilde kan jeg oplyse, at der alene paa Store Hellefiskebanke paa een og samme Dag er observeret 8 franske Trawlere, et fransk Ekspeditionsskib, 18 franske Skonnerter, 3 portugisiske og 5 kanadiske Skonnerter. Jeg nævner disse Tal for at vise, hvordan Skibene fra disse Nationer, som ikke har nogen Havn at søge ind til, ser deres Fordel ved at drive Fiskeri saa langt, langt fra deres Basis, som Tilfældet er her. Det staar mig derfor ogsaa klart, at der ved Grønland maa være store Rigdomme at hente for danske Fiskere, saafremt Kolonihavnene kunde benyttes, men det forudsætter jo, at man forlader den aarhundredgamle Kolonisationspolitik med det lukkede Land, og det synes den højtærede Statsminister trods gode Raad fra mange Sider desværre ikke at være stemt for. Ikke mindst de færøske Fiskere har Grund til at beklage sig over de nuværende Tilstande, og de bebrejder da ogsaa Lovgivningsmagten henede, at vore Fiskeinspektionsskibe ikke har været i Stand til at beskytte danske Interesser ved Færøerne og Island, og for det andet, at de samme Inspektionsskibe, naar Færingerne søger til Grønland, har Ordre til at spærre dem ude fra gode Fiskefelter. Jeg spørger: Kan vi være bekendt at opretholde Tilstande, hvor danske Inspektionsskibe forhindrer danske Statsborgere i at fiske paa det danske Søterritorium?

Naturligvis vil vi fra vor Side ikke modsætte os det foreliggende Lovforslag, Færøfiskerne kan vel simpelt hen ikke undvære denne Havn som Støtte i deres Grønlandsfiskeri, men, som sagt, vi vilde langt foretrække en virkelig tidssvarende Ordning, og jeg vil endnu en Gang henstille til den højtærede Statsminister, at hele Problemet vedrørende Grønland tages op til en velvillig og navnlig til en fordomsfri Undersøgelse.

Victor Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har her givet Udtryk for

nogen Betænkelighed ved det Lovforslag, der foreligger her, og det, der dør er kommet til Udtryk. Det er jo Ting, som har været overvejet meget nøje i Grønlandsudvalget, hvor man naturligvis i særlig Grad føler sig kaldet til at varetage Grønlandernes Interesser, og hvor man sidder inde med vel det bedste Kendskab til grønlandske Forhold, som findes i den danske Rigsdag. Udvalget har ikke ment at kunne gaa imod det Forslag, der her er fremsat, og dermed er formentlig sagt tilstrækkeligt om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vendte tilbage til det ofte diskuterede Spørgsmaal om Fiskerigdommen ved Grønland. Vi ved alle, at der lejlighedsvis er meget store Fiskemængder ved Grønland. Alle, der kender Forholdene, ved ogsaa, at det er noget meget skiftende, og at det er i særlig Grad det, der er Vanskeligheden ved at skabe en rationel Udnyttelse, for saa vidt denne skal bygge paa Etablissementer i Land. Derfor er alt dette mindre vel egnet til at danne Udgangspunktet for et Angreb paa Princippet det lukkede Land. Det kan føres ud fra andre Betragtninger, men efter min Mening ikke ud fra denne.

Der er jo gjort adskillige danske Forsøg paa at udnytte Fiskerigdommen deroppe. Færingerne har gjort Forsøg og har i nogle Aar haft meget tilfredsstillende Resultater, i andre Aar mindre tilfredsstillende Resultater, men der har ogsaa herhjemme fra været gjort gentagne Forsøg paa at udnytte disse Fiskerigdomme deroppe, og de har desværre ikke hidtil givet noget i Kassen og er derfor den ene Gang efter den anden blevet opgivet. Hvorvidt nu Rødfisken, hvis Udnyttelse man i de sidste Aar er begyndt paa i Island, kan danne Grundlaget for en stor Olieudvindingsvirksomhed, derom er det vist for tidligt at udtale sig. Jeg ved tilfældigt, at Styrelsen beskæftiger sig ogsaa med dette Spørgsmaal.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at nogle af de udenlandske Ekspeditioner, som gik derop, ganske vist de første Par Aar — jeg tænker navnlig paa saadan noget som den store Helder-Ekspedition — havde et særdeles tilfredsstillende Resultat, men de trak sig tilbage, fordi det ikke kunde betale sig for dem i Længden. Det laa maaske noget i, at det, som denne Ekspedition i særlig Grad interesserede sig for, var Helleflynderne, og den fik de forholdsvis hurtigt fisket op i den Størrelse, som de ønskede at udnytte, og det ligger ganske simpelt deri, at denne Størrelse er gamle Fisk. Denne Fisk kræver en lang, lang Tid til Udvikling, og